

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 21 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Fachirov Dmitrii XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, nr. XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.08.2013– 18.03.2016;

12.12.2014-21.06.2016;

Instanța de apel: 20.04.2016–21.06.2018;

Instanța de recurs: 30.11.2018 – 16.04.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 18 martie 2016 Fachirov Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.328 alin.(1) Cod penal (pe episodul eliberării lui N. Ciolac a automobilului de model „XXXXX”, cu n/î XXXXX și pașaportului tehnic nr. XXXXX pe numele lui M. Garizan), la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani;

- în baza art.327 alin.(1) Cod penal (pe episodul în privința lui N. Sacalî), la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani;

-în baza art.310 alin.(2) Cod penal (pe faptul falsificării probelor la efectuarea urmăririi penale pe cauza penală nr.2012460092 în privința lui N. Sacalî), la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani;

- în baza art.328 alin.(1) Cod penal (pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu la eliberarea procurii false lui G. Dimitrioglo), la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani;

-în baza art.327 alin.(1) Cod penal (pe faptul abuzului de serviciu la gestionarea procesului penal privind falsificarea procurii pe numele lui G. Dimitrioglo), la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani.

D. Fachirov a fost eliberat de pedeapsa penală pe capătul de învinuire prevăzut de art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării documentelor oficiale pe cauza penală nr.2012460092 în privința lui N. Sacali) și pe capătul de învinuire prevăzut de art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul introducerii unor date false în documente oficiale la gestionarea procesului penal privind falsificarea procurii pe numele lui G. Dimitrioglo) în temeiul intervenirii termenului prescripției răspunderii penale prevăzut la art.60 Cod penal.

D. Fachirov a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Pentru concurs de infracțiuni, în conformitate cu art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit pedeapsa 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 5 ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui D. Fachirov, a fost suspendată pe un termen de probațiune de 5 ani.

S-a dispus încasarea de la D. Fachirov a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în sumă de 1 170 lei în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că D. Fachirov, fiind numit în baza ordinului MAI nr.332ef din 20.07.2012 în funcția de comisar-adjunct, șef al secției urmărire penală CPR Taraclia, fiind conducătorul organului de urmărire penală IP Taraclia, adică fiind persoană publică, împuternicită în instituția de stat cu anumite drepturi și obligații, având spre examinare sesizarea din 22.10.2012 privind falsificarea și folosirea procurii false pe numele G. Dimitrioglo cu dreptul de folosire a automobilului de model „XXXXX”, nr/î XXXXX, presupus autenticată de notarul privat din or. Rîbnița, D. C. Șerepitca și care a fost ridicată ca fiind falsă la 22.10.2012 de către colaboratorii poliției de frontieră la traversarea frontierei de stat de către G. Dimitrioglo prin PCTF Ceadâr-Lunga-1, înregistrată cu nr.1406 în Registrul de evidență a altor informații despre infracțiuni și incidente al CPR Taraclia, încalcând prevederile art.art.56 alin.(2), 159 alin.(6), 161 și 162 Cod de procedură penală, pct.26 al Instrucțiunii privind ordinea primirii, înregistrării, evidenței și soluționării sesizărilor și altei informații referitor la infracțiuni, aprobată prin Ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministrului afacerilor interne, Directorului general al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr.121/254/286-O/95 din 18.07.2008, pct.14, 59 ale Instrucțiunii privind ordinea ridicării, evidenței, păstrării și transmiterii corpurilor delict, aprobată prin Ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministrului afacerilor interne, Directorului general al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr.190/332/348/126 din 02.08.2006, reieșind din prevederile acestora, în calitate sa de conducător al organului de urmărire penală, el era obligat să exercite controlul asupra efectuării la timp a acțiunilor de descoperire și prevenire a infracțiunilor, să întreprindă măsuri în scopul asigurării efectuării sub toate aspectele, complet și obiectiv a urmăririi penale și să asigure înregistrarea în modul stabilit a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor, neavând dreptul de a restitui procura falsă, fără a întreprinde măsurile necesare în vederea stabilirii autenticității documentului, stabilirii ulterioare a calității lui procesuale, fără a efectua cercetări necesare și acțiuni de înregistrare a circumstanțelor investigate, obligatorii în cazurile date, de intentare a cauzei penale și recunoașterea procurii false în calitate de corp delict, în lipsa hotărârii definitive pe faptul investigat, intenționat, la 23.10.2012, aflându-se în or.Taraclia, depășind atribuțiile sale de

serviciu, i-a eliberat lui G. Dimitrioglo procura falsă pe numele acestuia, cu dreptul de folosire a automobilului de model "XXXXX", nr/î XXXXX, presupus autenticată de notarul privat din or. Rîbnița, D. Șerepitca, prin ce a cauzat prejudiciul esențial intereselor publice, discreditând organele de poliție și împiedicând realizarea scopului urmăririi penale și legii penale, printre care sunt apărarea cetățenilor, statului, societății și ordinii publice de la infracțiuni, și ca fiecare persoană care a comis infracțiune trebuie să poartă răspundere și să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, restituind însăși obiectul infracțiunii.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.328 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice”.

Tot el, D. Fachirov în una din zilele din luna aprilie 2012, aflându-se în or.Taraclia, folosindu-se de situația de serviciu în interes personal, exprimat prin ridicarea indicatorilor de performanță în activitatea de combatere a infracțiunilor prin dosarele penale expediate în instanța de judecată, pentru adoptarea urgentă de către procuror a hotărârii privind expedierea cu rechizitoriu în instanța de judecată, în conformitate cu art.291 Cod de procedură penală, a cauzei penale nr.2011869155 în privința lui N. Sacalî, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, făcând uz de faptul că efectua urmărirea penală pe această cauză penală, intenționat a falsificat probele în procesul penal, și anume în procesul-verbal de audiere a martorului din 26.04.2012 a scris și a semnat declarațiile din numele lui V. Velcev, în procesul-verbal de audiere a martorului din 26.04.2012, a scris și a semnat declarațiile din numele lui V. Slanina, în procesul-verbal de audiere a martorului din 26.04.2013 a scris și a semnat declarațiile din numele lui I. Cara, în care a expus textul inventat de sine, care conținea fapte neveridice și circumstanțele vădite despre vinovăția lui N.Sacalî în comiterea infracțiunii incriminate ultimului. La examinarea în instanța de judecată a cauzei penale privind învinuirea lui N. Sacalî de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, Judecătoria Taraclia la 26.03.2013 a emis sentința de achitare, dat fiind că fapta lui N. Sacalî nu conține elementele infracțiunii.

Acțiunile inculpatului D. Fachirov au fost încadrate de instanța de fond în baza art.310 alin.(2) Cod penal, conform indicilor: „ falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală”

Fachirov Dmitrii, activând în funcția de comisar-adjunct, șef al secției urmărire penală CPR Taraclia, fiind conducătorul organului de urmărire penală IP Taraclia, adică persoană publică, împuternicită în instituția de stat cu anumite drepturi și obligații, având în obligațiunile de serviciu, în conformitate cu art.56 alin.(2) Cod de procedură penală, pct.40 al Instrucțiunii privind ordinea primirii, înregistrării, evidenței și soluționării sesizărilor și altei informații privind infracțiuni aprobată prin Ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministrului afacerilor interne, Directorului general al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr.121/254/286-O/95 din 18.07.2008, întreprinderea măsurilor în scopul asigurării efectuării sub toate aspectele, complet și obiectiv a urmăririi penale, asigurarea înregistrării și soluționării sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor în ordinea prevăzută de instrucțiuni, fiind persoană responsabilă de înregistrarea și evidența completă a sesizărilor și altei informații cu privire la infracțiuni, de veridicitatea și obiectivitatea înregistrării primare, în una din zilele în perioada 23.10.2012 - 27.11.2012, aflându-se în or. Taraclia,

acționând în interes personal, cu scopul de a ascunde încălcările comise și infracțiunea săvârșită, folosindu-se de situația că a fost numit responsabil pentru examinarea sesizării din 22.10.2012, privind falsificarea și folosirea procurii false pe numele lui G. Dimitrioglo, cu dreptul de folosire a automobilului de model "XXXXX", nr/î XXXXX, înregistrată sub nr.1406 în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al CPR Taraclia, a înscris în Registrul dat, la rubrica despre rezultatele examinării materialelor, date false, precum că sesizarea indicată sub nr.1406 privind examinarea faptului falsificării procurii pe numele lui G. Dimitrioglo, a fost expediată după competență teritorială în CPR Bender, dar în continuare, în aceeași perioadă, a completat înscrierea în același Registru, precum că numai copiile materialului dat au fost expediate la CPR Bender pentru acordarea ajutorului, însă de facto, nici materialul, nici copiile materialului nu au fost expediate la CPR Bender, falsificând prin aceasta date statistice de evidență a examinării materialului în R-2 CPR Taraclia, prin ce a cauzat prejudiciu esențial intereselor publice, discreditând organele de poliție, împiedicând realizarea scopului urmăririi penale și legii penale, printre care sunt apărarea cetățenilor, statului, societății și ordinii publice de la infracțiuni, și ca fiecare persoană care a comis infracțiune trebuie să poarte răspundere și să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, ascunzând de la evidență, fără a asigura examinarea în conformitate cu prevederile legale, a sesizării din 22.10.2012 privind falsificarea și folosirea procurii false pe numele G.Dimitrioglo cu dreptul de folosire a automobilului de model "XXXXX", cu nr/î XXXXX.

Acțiunile lui D. Fachirov au fost încadrate în baza art.332 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: „falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale”.

Fachirov Dmitrii, fiind numit în baza ordinului MAI nr.332ef din 20.07.2012 în funcția comisar-adjunct, șef al secției urmărire penală CPR Taraclia, fiind conducătorul organului de urmărire penală IP Taraclia, adică fiind persoană publică, împuternicită în instituția de stat cu anumite drepturi și obligații, în obligațiunile de serviciu ale căruia intra, în conformitate cu art.56 alin.(2) Cod de procedură penală, pct.40 al Instrucțiunii privind ordinea primirii, înregistrării, evidenței și soluționării sesizărilor și altei informații privind infracțiuni aprobată prin ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministrului afacerilor interne, Directorului general al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr.121/254/286-O/95 din 18.07.2008, întreprinderea măsurilor în scopul asigurării efectuării sub toate aspectele, complet și obiectiv a urmăririi penale, asigurarea înregistrării și soluționării sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor în ordinea prevăzută de instrucțiuni, fiind persoană responsabilă de înregistrarea și evidența completă a sesizărilor și altei informații cu privire la infracțiuni, veridicitatea și obiectivitatea înregistrării primare, în una din zilele în perioada 23.10.2012-27.11.2012, aflându-se în or.Taraclia, acționând din interes personal, în scopul de a ascunde încălcările comise și infracțiunea săvârșită, folosindu-se de situația că a fost numit responsabil pentru examinarea sesizării din 22.10.2012 privind falsificarea și folosirea procurii false pe numele G. A. Dimitrioglo, cu dreptul de folosire a automobilului de model "XXXXX", nr/î XXXXX, înregistrată cu nr.1406 în Registrul de evidență altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al CPR Taraclia, a înscris în Registrul dat, la rubrica despre rezultatele examinării materialelor, date false, precum că sesizarea indicată nr.1406 privind faptul falsificării procurii pe numele Dimitrioglo G., a fost expediată după

competență teritorială în CPR Bender, iar ulterior, în aceeași perioadă, a completat înscrierea în același Registru, că numai copiile materialului dat sunt expediate la CPR Bender pentru acordarea ajutorului, însă de facto, nici materialul, nici copiile materialului nu au fost expediate la CPR Bender, falsificând prin aceasta datele statistice și de evidență a examinării materialelor în R-2 CPR Taraclia, prin ce a cauzat prejudiciu esențial intereselor publice, discreditând organele de poliție și împiedicând realizarea scopului urmăririi penale și legii penale, printre care sunt apărarea cetățenilor, statului, societății și ordinii publice de la infracțiuni, și ca fiecare persoană care a comis infracțiune trebuie să poartă răspundere și să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, restituind însăși obiectul infracțiunii.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.327 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în alte interese personale, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a mai constatat că, de către organul de urmărire penală D. Fachirov a fost învinuit, precum că dânsul, fiind, numit în funcția de comisar-adjunct, șef secție urmărire penală, prin ordinul Comisariatului poliției raionului Taraclia nr.44ef din 24.03.2011, adică fiind o persoană publică, împuternicită în instituția de stat cu anumite drepturi și obligații, și, efectuând urmărirea penală pe cauza penală nr.2012460092 privind bănuirea lui N. Sacalî însăvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, în una din zilele lunii aprilie 2012, aflându-se în s.Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, cu scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, a petins de la N. Sacalî bani în sumă de 1 200 euro, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, care țineau de atribuțiile lui de serviciu, în urma cărora cauza penală nr.2012460092 urma a fi încetată.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.324 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: corupere pasivă, adică pretinderea de către o persoană publică a banilor ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul V. Ciudin, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care D. Fachirov să fie condamnat: în baza art.328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor de serviciu la eliberarea lui N. Ciolac a automobilului de model „XXXXX” și pașaportul tehnic pe numele M. Garizan) - la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani; în baza art.327 alin.(1) Cod penal (abuzul la gestionarea cauzei penale nr.2012460092) - la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani; în baza art.310 alin.(2) Cod penal - la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani; în baza art.328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor de serviciu la eliberarea procurii pe numele lui G. Dimitrioglo) – la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani; în baza art.327 alin.(1) Cod penal (abuzul la examinarea materialului privind falsificarea procurii pe numele lui G. Dimitrioglo) – la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani; în baza art.324 alin.(1) Cod penal (pretinderea sumei de 1 200 euro de la N. Sacalî) – la 5 ani închisoare, cu aplicarea amenzii în mărime de 2 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani.

Pentru concurs de infracțiuni, în conformitate cu art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i numi definitiv pedeapa - 8 ani închisoare, cu executarea în

penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat pe termen de 5 ani.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- concluzia instanței privind achitarea inculpatului pe capătul de învinuire prevăzut de art.324 alin.(1) Cod penal este neîntemeiată, iar în cadrul ședinței de judecată a fost dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea fapte încriminate prin declarațiile martorului N. Sacalî. Declarațiile avocatului Gh. Nedov nu pot fi luate în considerație, deoarece N. Sacalî a explicat că Gh. Nedov nu era prezent la discuția lui cu D. Fachirov , când ultimul a pretins suma de 1 200 euro. Declarațiile martorului N. Sacalî în coroborare cu faptul falsificării de către inculpat a declarațiilor martorilor V. Velcev, V. Slanina și Iu. Cara, care atestă acțiunile ilegale comise de inculpat, sunt suficiente pentru adoptarea sentinței de condamnare a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal.

- pedeapsa stabilită în baza art.art.328 alin.(1), 327 alin.(1), 310 alin.(2), 328 alin.(1), 327 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art.90 Cod penal, este prea blîndă și nu va atinge scopul pedepsei penale;

- în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar justifica aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

3.1 Sentința a fost contestată cu apel și de către avocatul I. Stoian, în numele inculpatului care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe capetele de învinuire prevăzute de art.art.310 alin.(2), 327 alin.(1), 327 alin.(1), 328 alin.(1), 328 alin.(1), 332 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal, pe motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor încriminate, și pe art.324 alin.(1) Cod penal în temeiul lipsei faptei infracțiunii.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele motive:

- inculpatul nu a recunoscut vina și a explicat că, a avut în procedură cauza lui N. Sacalî pe art.264¹ alin.(3) Cod penal, dar nu a avut nici o discuție în particular cu ultimul referitor la pretinderea a careva recompense. Nu a falsificat depozițiile lui V. Velcev, V. Slanina și Iu. Cara, dar a acționat conform practicii și circumstanțelor din Comisaritul raional Taraclia, așa procedau toți, n-a acționat din oarecare interes personal, s-a străduit să nu încalce prevederile legii. A pregătit procesele-verbale, știind că ei au fost la fața locului, și le-a lăsat la Secția de gardă a Comisaritul de poliție, ca ultimii să le semneze. După ce le-a semnat, a finalizat procesele-verbale, făcând inscripțiile din numele lor, dar nu a semnat în locul lor;

- deși martorii Velcev, Cara și Slanina fiind audiați nu au recunoscut înscrisurile și semnăturile din procesele-verbale, însă nu s-a ținut cont că în Secția de gardă ar fi putut contrasemna o altă persoană, pentru a executa ordinele șefului organului de urmărire penală;

- nu s-a constatat cine a semnat în locul martorilor Slanina și Velcev, iar inculpatul nu recunoaște nici faptul contrasemnării în locul lui Iu. Cara. În speță este necesar de a lua mostre tuturor colaboratorilor Secției de gardă și de a efectua expertiza grafoscopică;

- pe episodul în privința lui G. Dimitrioglo, bănuie că procura era falsificată și nu era eliberată de notarul din or. Rîbnița, inculpatul nu avea acces liber la Registrul-2 și nu putea să facă înscrierea respectivă, iar Dimitrioglo nu a fost audiat în ședința de judecată. Nu corespunde adevărului faptul învinuirii, că materialele nu au fost transmise conform înscrierii, dat fiind că inculpatul D. Fachirov a înaintat cererea cu privire la audierea persoanei căreia i-a fost trimis materialul, însă din motive necunoscute instanța nu a audiat

acest martor, fapt care a dus la inegalitatea armelor, contradictorialitatea examinării cauzei, fiind încălcate prevederile art.6 CEDO.

-pe episodului în privința lui N. Ciolac nu se contestă faptul întocmirii procesului-verbal de ridicare a automobilului de la postul vamal de către D. Fachirov și transmiterii lui N. Ciolac. Totodată Ciolac N. a explicat, că pentru restituirea automobilului ei s-au deplasat la Procuratura r-lui Taraclia, unde Fachirov a intrat, apoi la ieșire a spus că procurorul a dat acordul și el a primit automobilul. În calitate de martor procurorul V. Stoinov a explicat că acord verbal nu a dat și proba trebuia să fie eliberată doar în baza ordonanței procurorului. Automobilul în cauza penală privind falsificarea procurii nu poate fi considerat corp delict, nu este obiectul infracțiunii și nu pot fi incriminate fapte penale lui D. Fachirov.

4. Prin sentința Judecătorei Taraclia din 12 august 2016, D. Fachirov a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu a săvârșit fapta incriminată.

Prin rechizitoriu D. Fachirov a fost învinuit, precum că dânsul, fiind conducătorul organului de urmărire penală din cadrul IP Taraclia, numit prin ordinul Comisarului de poliție Taraclia nr.332ef din 20.07.2012 în funcția de comisar-adjunct, șef secție urmărire penală, fiind persoană publică, contrar prevederilor art.56 Cod de procedură penală, art.6 al Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr.333 din 10.11.2006, Legii cu privire la poliție nr.416 din 18.12.1990, contrar atribuțiilor de serviciu, care-l obligă să respecte legislația RM și alte acte normative, care reglementează activitatea poliției, conform cărora conducătorul organului de urmărire penală exercită controlul asupra efectuării la timp a acțiunilor de descoperire și prevenire a infracțiunilor, întreprinde măsuri de asigurare în scopul efectuării sub toate aspectele, complet și obiectiv a urmăririi penale, repartizează cauza penală ofițerilor de urmărire penală, dacă nu a fost repartizată de procuror, verifică examinarea cauzei penale și dă indicații, reține cauza penală pentru efectuarea urmăririi penale personal, în acest caz îi revin atribuțiile ofițerului de urmărire penală, coordonează activitatea ofițerilor de urmărire penală, poartă răspundere pentru actele procesuale întocmite de către aceștia și prezentate procurorului, acordă asistență metodică și ajutor practic la efectuarea urmăririi penale, contribuie la obținerea datelor și materialelor necesare, acționând samavolnic, a depășit atribuțiile de serviciu în cauza penală nr.2012460190, pornită pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal în următoarele circumstanțe: în perioada 24.09.2012-01.11.2012, știind că ofițerul de urmărire penală IP Taraclia, E. Cebotari, căreia i-a fost repartizată cauza penală pentru efectuarea urmăririi penale nr. 2012460190, este în deplasare la cursuri de formare profesională în cadrul Academiei de Poliție mun.Chișinău, și că în perioada 16.08.2012 - 20.08.2012 de către procurorul care conducea urmărirea penală au fost date indicații scrise cu privire la reținerea de urgență pe teritoriul CPR Taraclia a mijlocului de transport de model "XXXXX", înmatriculat în Bulgaria cu nr. XXXXX, și recunoașterea vehiculului dat în calitate de corp delict în cauza penală nr. 2012460190, încălcând prevederile art.56 alin.(2¹) lit.g) Cod de procedură penală, care stabilește ordinea retragerii cauzei penale de la un ofițer de urmărire penală și transmiterii altui ofițer de urmărire penală în scopul asigurării complete și obiective urmăririi penale, fără a primi cauza penală nr.2012460190 spre examinare și fără a se adresa procurorului cu propunerea transmiterii cauzei penale altui ofițer de urmărire penală, a adoptat hotărâri pe această cauză penală din numele ofițerului de urmărire penală IP Taraclia, Cebotari E., după care, încălcând prevederile

art.159 alin.(6), 161 și 162 Cod de procedură penală, pct.14, 50 al Instrucțiunii privind ordinea ridicării, păstrării și transmiterii corpurilor delictive, aprobată prin Ordinul interdepartamental al Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal, Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr.190/332/348/126 din 02.08.2006, care reglementează ordinea adoptării hotărârii privind corpurile delictive și altor obiecte ridicate, conform cărora corpuri delictive și alte obiecte ridicate se păstrează până la stabilirea sorții lor prin hotărâre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată, iar în cazurile prevăzute de codul de procedură penală, întrebările referitor la corpurile delictive pot fi soluționate până la finisarea urmăririi penale numai de procuror sau de către instanța de judecată, la 05.10.2012, neavând statut de ofițer de urmărire penală în cauza penală nr.2012460190, cunoscând că urmărirea penală pe această cauză nu este finisată și nu sunt îndeplinite complet indicațiile scrise ale procurorului, în lipsa ordonanței procurorului care conducea urmărirea penală cu privire la eliberarea automobilului proprietarului legal sau posesorului, a dat indicații verbale ofițerului de gardă IP Taraclia, I. Darmancev, de a elibera cet-lui P. Țveatcov unitatea de transport de model „XXXXX”, n/î XXXXX, care era reținută la IP Taraclia de către ofițerul de urmărire penală IP Taraclia, E. Cebotari, în baza procesului-verbal de reținere a mijlocului de transport din 10.08.2012 și urmă să fie recunoscut în calitate de corp delict în cauza penală, ceea ce a dus la pierderea probelor și imposibilitatea verificării versiunii apărării învinutului N. Mircevschi și efectuării expertizei auto-tehnice complexe.

5. Împotriva sentinței Judecătoriei Taraclia din 12 august 2016 a declarat apel procurorul Iu. Mihailova, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu la amendă în mărime de 200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 2 ani.

În argumentarea apelului sa menționat că concluzia instanței de fond referitor la achitarea inculpatului este neîntemeiată, la pronunțarea soluției instanța nu a apreciat la justa valoare declarațiile martorilor N. Mircevschi și I. Darmancev din care rezultă că anume D. Fachirov a permis eliberarea automobilului de model „Mazda 626” care a explicat că pe cauza dată este adoptată o decizie.

La pronunțarea sentinței instanța a luat în considerație doar versiunea inculpatului, fără a efectua o analiză minuțioasă a tuturor probelor în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor.

6. În cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel împotriva sentinței Judecătoriei Judecătoriei Taraclia din 18 martie 2016 în privința lui D. Fachirov învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.328 alin.(1), 327 alin.(1), 310 alin.(2), 328 alin.(1), 327 alin.(1) și 332 alin.(1) Cod penal, a parvenit demersul acuzatorului de stat care a solicitat conexarea cauzei cu cauza penală privind învinuirea lui D. Fachirov în baza art.328 alin.(1) Cod penal.

7. Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 22.03.2017 cauza penală privind învinuirea lui D. Fachirov de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.328 alin.(1), 332 alin.(1), 327 alin.(1), 324 alin.(1), 310 alin.(2), 327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal (dosar 05-1a-427-20042016), cu cauza penală privind învinuirea lui D.Fachirov de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal (dosar 05-1a-1010-06092016) au fost conexe într-o procedură unică.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 21 iunie 2018 apelul procurorului Iu. Mihailova a fost admis, casată total sentința Judecătorei Taraclia din 12 august 2016, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care procesul penal în privința inculpatului D. Fachirov pe capătul de învinuire prevăzut de art.328 alin.(1) Cod penal (pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu prin intervenirea în mersul urmăririi penale pe cauza nr.2012460460190), a fost încetat pe motiv că au intervenit alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Apelurile declarate de procurorul V. Ciudin și avocatul I. Stoian în numele inculpatului D. Fachirov au fost admise, casată parțial sentința Judecătorei Taraclia din 18 martie 2016, în latura penală, în partea condamnării lui D. Fachirov pe art.332 alin.(1) Cod penal (falsificarea actelor publice la gestionarea cauzei penale în privința lui N. Sacalî), pe art.328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor la eliberarea ilegală a procurii lui Dimitrioglo), pe art.327 alin.(1) Cod penal (abuz prin tănuirea materialelor cu privire la falsificarea procurii pe numele Dimitrioglo), art.328 alin.(1) Cod penal (pe faptul eliberării lui Ciolac N. a automobilului și pașaportului ethnic), și în partea încasării cheltuielilor de judecată, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

S-a dispus încetarea procesului penal în privința lui D. Fachirov pe capetele de acuzare de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor la eliberarea ilegală a procurii lui Dimitrioglo), de art.327 alin.(1) Cod penal (abuz prin tănuirea materialelor cu privire la falsificarea procurii pe numele lui Dimitrioglo), și art.328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor la eliberarea lui N.Ciolac a automobilului și pașaportului tehnic), pe motiv că au intervenit alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

D. Fachirov a fost achitat pe capătul de învinuire acuzarea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării actelor publice la gestionarea cauzei penale în privința lui N. Sacalî), dat fiind că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele acestei infracțiuni.

S-a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul D. Fachirov în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată.

În rest sentința Judecătorei Taraclia din 18 martie 2016, în partea dispoziției cu privire la corpurile delictelor, și în partea condamnării lui D.Fachirov pentru infracțiunile prevăzute de art.310 alin.(2) Cod penal (pe faptul falsificării probelor încauza penală în privința lui N. Sacalî), art.327 alin.(1) Cod penal (pe faptul abuzului la gestionarea cauzei penale în privința lui N. Sacalî), art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării actului public de evidență a infracțiunilor) și în partea achitării lui D. Fachirov pe capătul de învinuire prevăzut de art.324 alin.(1) Cod penal (pe faptul coruperii pasive), a fost menținută.

D. Fachirov a fost eliberat de executarea pedepselor penale, stabilite prin sentința Judecătorei Taraclia din 18 martie 2016, pe art.310 alin.(2) și art.327 alin.(1) Cod penal (pe faptele falsificării probelor și abuzului la gestionarea cauzei penale în privința lui N. Sacalî), pe motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

9. În argumentarea soluției adoptate Colegul a constatat, că la pronunțarea sentinței din 18.03.2016 instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just concluzionat că faptele penale reținute în sarcina lui D.Fachirov și anume depășirea atribuțiilor la eliberarea ilegală a procurii lui Dimitrioglo (art.328 alin.(1) Cod penal),

abuzul prin tănuirea materialelor cu privire la falsificarea procurii pe numele Dimitrioglo (art.327 alin.(1) Cod penal), depășirea atribuțiilor la eliberarea lui N. Ciolac a automobilului și pașaportului tehnic (art.328 alin.(1) Cod penal), falsificarea probelor în cauza penală în privința lui N. Sacalî (art.310 alin.(2) Cod penal), abuzul la gestionarea cauzei penale în privința lui N.Sacalî (art.327 alin.(1) Cod penal), falsificarea actului public de evidență a infracțiunilor (art.332 alin.(1) Cod penal) – toate au avut loc și au fost săvârșite de către D. Fachirov în circumstanțele descrise mai sus.

Colegiul a menționat că situația de fapt și de drept a fost stabilită de instanța de fond în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică corespunde situației de fapt reținute, în mod corect fiind apreciate de către instanța de fond că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunilor ce i s-au reținut în sarcina lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că prima instanță corect a determinat că probele administrate de procuror nu sunt suficiente pentru a fundamenta o sentință de condamnare pentru coruperea pasivă la gestionarea cauzei penale în privința lui N. Sacalî, și just l-a achitat pe D. Fachirov în temeiul lipsei elementelor acestei infracțiuni.

În continuare instanța de apel a constatat că prima instanță la aprecierea circumstanțelor de fapt și de drept, și constatarea vinovăției inculpatului D. Fachirov pe faptul falsificării documentelor oficiale pe cauza penală nr.2012460092 în privința lui N. Sacalî, (art.332 alin.(1) Cod penal), aceleași fapte, în lipsa unui cumul ideal de infracțiuni, i-a atribuit o dublă calificare: pe art.310 alin.(2) Cod penal și pe art.332 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la învinuirea adusă lui D. Fachirov în baza art.328 alin.(1) Cod penal, pe faptul eliberării lui N. Ciolac a corpurilor delictive în cauza penală 2011869155 (automobilul ”XXXXX” și pașaportului tehnic al automobilului dat pe numele M.Garizan), Colegiul judiciar a constatat că la momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond just a calificat acțiunile inculpatului în baza art.328 alin.(1) Cod penal, vinovăția acestuia fiind dovedită prin declarațiile martorilor S. Brăileanu, V. Condrea, N. Levandovschii, E. Hadji, N. Petcov și G. Chirilor, V. Stoinov, N. Ciolac și H. Ciolac, precum și parțial prin însăși declarațiile inculpatului.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul inculpatului precum că era în drept să restituie corpurile delictive, doar înștiințând procurorul, în lipsa ordonanței acestuia, or nici unul din procurori care au condus urmărirea penală, și nici procurorul ierarhic superior nu au confirmat acest fapt, precum și legislația procesul-penală în vigoare în anul 2011, și anume art.161 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, prevedea că „până la soluționarea cauzei penale, procurorul, în faza urmării penale, sau după caz, instanța dispune restituirea către proprietarul sau posesorul legal a automobilului sau unui alt mijloc de transport”.

La fel, a fost respins ca nefondat argumentul inculpatului, precum că dânsul, în calitatea sa de șef al Secției urmărire penală, ar fi fost în drept să efectueze acțiuni de urmărire penală în realizarea atribuției sale de verificare a ofițerilor din subordine, deoarece acest argument vine în contradicție cu prevederile art.56 alin.(2), (2¹) Cod de procedură penală (red.2011) art.55 alin.(1) art.57 alin.(1) (2) Cod de procedură penală, din care rezultă, că D. Fachirov, în calitatea sa de șef al Secției urmărire penală, era în drept să

efectueze personal urmărirea penală doar în cazul în care avea să rețină cauza în procedura proprie, sau în cazul în care ar fi fost inclus într-un grup de ofițeri de urmărire penală prin ordonanța procurorului. În speță însă, D. Fachirov fără a dispune de dreptul de a efectua urmărirea penală pe cauza penală nr.2011869155, fără vre-un drept de a efectua acțiuni procesuale în cauza menționată, care se afla în gestiunea ofițerului de urmărire penală N.Petcov, fără acordul procurorului, a emis ordonanța de ridicare, și a ridicat de la Postul vamal Mirnoe-Tabachi automobilul de model "XXXXX", care avea calitatea de corp delict, și l-a restituit posesorului N.Ciolac împreună cu pașaportul tehnic al automobilului pe numele lui M. Garizan. Lipsa obiectelor din partea lui N. Ciolac cu privire la actele automobilului, atestă faptul că D. Fachirov i-a restituit cu certitudine și pașaportul tehnic în original, iar lipsa corpurilor delictive la materialele dosarului se confirmă prin cercetarea dosarului, declarațiile martorilor în cumul cu probele materiale cercetate în instanța de apel.

În continuare, verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului D. Fachirov pentru infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal (pe episodul restituirii ilegale a corpurilor delictive către N. Ciolac), și în special la actualitatea legii penale aplicate, Colegiul judiciar a considerat necesar de a înceta procesul penal pe acest capăt de acuzare, dat fiind că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului, or lui D. Fachirov prin rechizitoriu i-a fost imputat și prima instanță a constatat depășirea atribuțiilor de serviciu după indicii calificativi: excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică fiind persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice. Sintagma „intereselor publice sau” din alin.(1) art.328 Cod penal prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017 a fost declarată neconstituțională, fapt care face inaplicabilă legea penală (art.328 alin.(1) Cod penal) față de inculpatul D. Fachirov.

La acest capitol s-a menționat că luând în considerație că modificările au intervenit ulterior adoptării sentinței Judecătoriai Taraclia din 18.03.2016, aceste circumstanțe exclud supunerea în continuare a inculpatului răspunderii penale pentru infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la învinuirile aduse lui D. Fachirov în baza art.310 alin.(2), 324 alin.(1), 327 alin.(1) Cod penal, pe faptul abuzului de serviciu la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr.2012460092, falsificării probelor în cauza penală respectivă, pe faptul coruperii pasive în legătură cu efectuarea urmăririi penale în cauza privind învinuirea lui N. Sacali de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a calificat faptele inculpatului: pe art.310 alin.(2) Cod penal, conform indicilor calificativi: „falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală”; pe art.327 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: „abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în alte interese personale ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

În continuare Colegiul judiciar a menționat că deși instanța de fond corect a apreciat probele și just a încadrat acțiunile lui D. Fachirov în baza art.310 alin.(2) și art.327 alin.(1) Cod penal însă, datorită faptului că sintagma „intereselor publice sau ” din alin.(1) art.327 Cod penal a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr.33 din 07.12.2017, modificări care au intervenit ulterior adoptării sentinței Judecătoriai Taraclia din 18.03.2016, este necesar de a exclude din învinuirea înaintată inculpatului, pe faptul

abuzului de serviciu la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr.2012460092, circumstanțele cauzării prejudiciului intereselor publice și a elementului calificativ din componența de infracțiune reflectat în sintagma ”intereselor publice sau”. Colegiul a remarcat că această modalitate de intervenție nu afectează integritatea componenței acestei infracțiuni, dat fiind că rămâne să persiste un alt element calificativ al infracțiunii - cauzarea daunei în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice. Urmare a excluderii sintagmei ”intereselor publice sau”, Colegiul judiciar a constatat că D. Fachirov a comis fapta în următoarele circumstanțe: în una din zilele lunii aprilie 2012, D. Fachirov, fiind conducătorul organului de urmărire penală IP Taraclia, numit prin ordinul Comisariatului de poliție Taraclia nr.44ef din 24.03.2011 în funcția de comisar-adjunct, șef secție urmărire penală, adică fiind persoană publică, împuternicit cu anumite drepturi și obligații, încălcând prevederile art.8 alin.(2), 57, 105, 109 alin.(5), 260 Cod de procedură penală, art.3 și 13 ale Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr.333 din 10.22.2006, aflându-se în or.Taraclia, intenționat, folosindu-se de situația de serviciu, urmărind interesul personal exprimat prin ridicarea indicatorilor de performanță în activitatea de combaterea infracțiunilor prin dosarele penale expediate în instanța de judecată, pentru adoptarea urgentă de către procuror a hotărârii în conformitate cu art.291 Cod de procedură penală, privind expedierea în instanța de judecată cu rechizitoriu a cauzei penale nr.2012460092 în privința lui N. Sacal, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, făcând uz de faptul că efectua urmărirea penală pe această cauză penală, în procesul-verbal de audiere a martorului din 26.04.2012 a scris și a semnat declarațiile din numele lui V. Velcev, în procesul-verbal de audiere a martorului din 26.04.2012 a scris și a semnat declarațiile de la numele lui V. Slanina, în procesul-verbal de audiere a martorului din 26.04.2013 a scris și a semnat declarațiile de la numele lui Iu. Cara, unde a expus textul inventat de sine, care conținea fapte neveridice și circumstanțele vădite despre vinovăția lui N. Sacal în comiterea infracțiunii incriminate ultimului, ulterior a întocmit rechizitoriul pe cauza penală nr.2012460092 și a transmis cauza penală fabricată procurorului raionului Taraclia pentru înaintarea învinuirii lui N. Sacal în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal și expedierea cauzei penale nr.2012460092 în instanța de judecată, ridicând prin aceasta indicatorii săi de performanță în activitatea de combaterea infracțiunilor, creând la colegi și conducere impresia combaterii cu succes a infracțiunilor, prin care a cauzat prejudiciu esențial intereselor cetățenilor.

Prin acțiunile sale intenționate D. Fachirov a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: „abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în alte interese personale, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”.

În continuare Colegiul judiciar a specificat că este justă concluzia instanței de fond privind eliberarea lui D. Fachirov de executarea pedepselor stabilite în baza art.327 alin.(1) și art.310 alin.(2) Cod penal (pe faptul abuzului de serviciu și falsificării probelor la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr.2012460092), în legătură cu intervenirea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Instanța de apel a conchis că este justă concluzia instanței de fond privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: „corupere pasivă, adică pretinderea de către o persoană publică a banilor ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar

acesteia”, achitându-l de săvârșirea acesteia, or acuzarea în susținerea acestei învinuiri nu a prezentat suficiente probe, ci doar declarațiile martorului N. Sacalî care conțin divergențe esențiale.

Pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, pe faptul falsificării documentelor oficiale în cauza penală nr.2012460092 în privința lui N. Sacalî, conform indicilor: „falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale”, Colegiul a conchis că prima instanță eronat a constatat în acțiunile inculpatului elementele acestei infracțiuni, deoarece instanța pentru aceeași faptă, și anume că D. Fachirov a falsificat procesele-verbale de audiere ale martorilor V.Velcev, V. Slanina și Iu.Cara, datate cu 26.04.2013, pe cauza penală nr.2012460092, în care a expus de la numele acestor martori declarații inventate, despre fapte și circumstanțe neveridice cu privire la vinovăția lui N.Sacalî în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, i-a fost deja incriminată lui D. Fachirov cu o calificare diferită – pe art.310 alin.(2) Cod penal /falsificarea probelor/, conform indicilor calificativi: „falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală”.

Sub acest aspect Colegiul penal a menționat prevederile art.115 Cod penal, „concurența normelor penale presupune săvârșirea de către o persoană sau de către un grup de persoane a unei fapte prejudiciabile, cuprinse în întregime de dispozițiile a două sau mai multor norme penale și constituind o singură infracțiune. (2) Alegerea uneia din normele concurente care reflectă cel mai exact natura juridică a fetei prejudiciabile comise se efectuează în condițiile art.116–118”, iar potrivit art.116 alin.(2) Cod penal, „în cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică numai norma specială”. Astfel Colegiul judiciar a constatat, că fapta inculpatului D. Fachirov urmează a fi calificată conform normei penale speciale, și anume pe art.310 alin.(2) Cod penal, iar calificarea oferită de procuror în rechizitoriu și de prima instanță în sentința din 18.03.2016 în paralel conform normei generale și celei speciale, este inadmisibilă, și nu constituie altceva decât o dublă incriminare.

Din aceste considerente instanța de apel a conchis că D. Fachirov urmează a fi achitat pe capătul de acuzare în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării actelor publice în cadrul cauzei penale nr.2012460092), în temeiul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

În continuare Colegiul judiciar a conchis că instanța de fond corect a constatat că prin declarațiile martorilor N. Ilisevici, V. Slanina, M. Ciolac, A. Lambru, A. Diulgher, F. Topal, P. Tampiza, E. Custova, N. Boguș și materialele dosarului a fost pe deplin dovedită vinovăția lui D. Fachirov în comiterea abuzului de serviciu, depășirii atribuțiilor de serviciu și înscrierea unor date false în registru de evidență a infracțiunilor și altor incidente R-1, la gestionarea cauzei penale pe faptului falsificării procurii eliberate pe numele lui G. Dimitrioglo acțiunile corect fiind încadrate în baza art.332 alin.(1), 327 alin.(1), 328 alin.(1) Cod penal.

Colegiul judiciar a respins ca nefondat argumentul inculpatului, precum că pașaportul tehnic nu a fost ridicat deoarece probele administrate atestă contrariul.

Verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile prevăzute de art.327 alin.(1), 328 alin.(1) Cod penal, și în special la actualitatea legii penale aplicate, Colegiul judiciar a

considerat necesar de a înceta procesul penal, dat fiind că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului D. Fachirov.

Astfel instanța de apel a menționat că prin rechizitoriu lui D. Fachirov i-a fost imputat și prima instanță a constatat:-depășirea atribuțiilor de serviciu după indicii calificativi: excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice;- abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în alte interese personale, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice. Sintagma „intereselor publice sau” din alin.(1) art.328 Cod penal a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, iar sintagma „intereselor publice sau” din alin.(1) art.327 Cod penal a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr.33 din 07.12.2017, fapt care face inaplicabilă legea penală (art.327 alin.(1) și art.328 alin.(1) Cod penal) față de D. Fachirov.

Cu referire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, Colegiul judiciar a menționat că prima instanță corect a aplicat prevederile art.60 Cod penal, eliberându-l pe D. Fachirov de pedeapsa penală pe motivul intervenirii termenului prescripției răspunderii penale.

Verificând legalitatea sentinței Judecătorei Taracalia din 12.08.2016, prin care D. Fachirov a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, Colegiul judiciar a conchis că soluția instanței de fond este contrară circumstanțelor de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești, fiind aplicate eronat normele de drept material și procesual.

La acest capitol Colegiul a reținut, că acțiunile lui D. Fachirov în rechizitoriu au fost calificate în baza art.328 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice”. Astfel, instanța de fond a omis să dea apreciere circumstanțelor confirmate prin declarațiile martorilor P. Țviatcov, A. Lambru, V. Slanina, I. Darmancev, Gh. Zanfirov, D. Șaptefrați, E. Custova (Cebotari) în coroborare cu materialele dosarului.

În concluzie Colegiul a menționat, că cu toate că fapta dispoziției orale a inculpatului D. Fachirov pentru subalternul I. Darmancev de a elibera de pe teritoriul CPR Taracalia automobilul reținut ”Mazda626”, a fost constatată, însă este necesar de a înceta procesul penal pe acest capăt de acuzare, dat fiind că au intervenit circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului D. Fachirov, dat fiind faptul că sintagma „intereselor publice sau” din alin.(1) art.328 Cod penal prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017 a fost declarată neconstituțională, fapt care face inaplicabilă legea penală (art.328 alin.(1) Cod penal) față de D. Fachirov.

Colegiul a conchis că soluția adoptată prin sentința Judecătorei Taracalia din 18 martie 2018 privind încasarea de la D. Fachirov în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizei grafoscopice nr.1012 din 13.06.2013 în sumă de 1170 lei, este greșită, deoarece vine în contradicție cu prevederile art.143 alin.(1) pct.6) alin.(2) Cod de procedură penală, or normele legislației procesual-penale la momentul efectuării expertizei nu stabilesc expres achitarea din contul condamnatului a

cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

10. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită:

- casarea parțială a acesteia în partea încetării procesului penal pe art. 328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor de serviciu prin intervenirea în mersul urmăririi penale pe cauza penală nr.2012460190); în partea achitării de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării actelor publice la gestionarea cauzei penale N.Sacalî) și în partea respingerii cerinței procurorului cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare; în partea menținerii sentinței Judecătoriai Taraclia din 18 martie 2016 privind achitarea lui D. Fachirov pe art.324 alin.(1) Cod penal (pe faptul coruperii pasive);

- menținerea sentinței Judecătoriai Taraclia din 18 martie 2016 în partea condamnării lui D. Fachirov pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării actelor publice la gestionarea cauzei penale pe N. Sacalî), fără stabilirea pedepsei, în legătură cu expirarea termenului de prescripție și în partea încasării de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în suma de 1 170 lei;

- dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel pe capătul de învinuire a lui D. Fachirov pe art.328 alin.(1) Cod penal (pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu prin intervenirea în mersul urmăririi penale pe cauza penală nr.2012460190) și privind învinuirea lui D. Fachirov pe art.324 alin.(1) Cod penal (pe faptul coruperii pasive).

În argumentarea recursului s-au invocat următoarele:

- concluzia instanței de apel privind încetarea procesului penal pe art.328 alin. (1) Cod penal (epizodul de depășire a atribuțiilor de serviciu în cauza penală nr.2012460190) în legătură cu declararea neconstituțională a sintagmei „intereselor publice sau” din alin.(1) art.128 Cod penal este eronată, iar instanța a lăsat fără nici o apreciere cauzarea de „daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate”, succesului victimei A. Petrova, decedate în urma accidentului rutier;

- instanțele de judecată greșit au determinat că probele administrate de procuror în ședința de judecată nu sunt suficiente pentru a pronunța o sentință de condamnare în privința lui D. Fachirov pentru coruperea pasivă la gestionarea cauzei penale în privința lui N. Sacalî, și pripit l-au achitat din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor acestei infracțiuni;

- vinovăția lui D. Fachirov pe art.324 alin.(1) Cod penal a fost confirmată prin depozițiile martorului N. Sacalî și prin probele scrise prezentate de acuzare, probe care nu au fost apreciate la justa valoare;

- instanța de apel nu a acceptat ideea susținută de procuror că însăși faptul falsificării de către D. Fachirov a probelor de acuzare a lui N. Sacalî în cauza penală nr.2012460092 instigă anumite suspiciuni că un asemenea comportament al inculpatului ar fi rezultat ca urmare a refuzului bănuțului N. Sacalî de a transmite suma solicitată;

- în speță s-a constatat vinovăția inculpatului pe faptul falsificării documentelor oficiale pe cauza penală nr.2012460092 în privința lui N. Sacalî și anume a proceselor-verbale de audiere ale martorilor V. Velcev, V. Slanina și Iu. Cara, date cu 26.04.2013, în care inculpatul a expus din numele acestor martori declarații inventate, despre fapte și

circumstanțene neveridice cu privire la vinovăția lui N. Sacalî în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(3) Cod penal;

- concluzia instanței de apel referitor la lipsa vinovăției inculpatului pe faptul falsificării documentelor oficiale pe cauza penală nr.2012460092 în privința lui Sacalî N. (încadrat de procuror pe art.332 alin.(1) Cod penal), pe motiv că lipsește cumulul ideal de infracțiuni și că faptei i s-a atribuit o dublă calificare - pe art.310 alin.(2) Cod penal și pe art.332 alin.(1) Cod penal, admitând o dublă incriminare, este neîntemeiată, or, fapta de falsificare de probe, calificată potrivit art.310 alin.(2) Cod penal, presupune falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, pe când falsificarea actelor oficiale fapta incriminată în art.332 alin.(1) Cod penal (fixarea datei audierii martorului, introducerea datelor de identitate ale martorului, fixarea declarațiilor false ale martorului, fixarea semăturii false ale martorului), se referă la falsificarea actului oficial ca atare, ca document, adică a proceselor-verbale - ca mijloc de probă, prevăzute de art.93 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, prin care se constată elementele de fapt, adică probele. Astfel, calificarea făcută de către procuror potrivit art.310 alin.(2) și art.332 alin.(1) Cod penal, este legală și urmează a fi menținută;

- reieșind din faptul că infracțiunea prevăzută de art.332 alin.(1) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, se constată că a expirat termenul prescripției răspunderii penale stabilit la art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, astfel din aceste considerente sentința Judecătorei Taraclia din 18.03.2016 pe art.332 alin (1) Cod penal (pe faptul falsificării actelor publice la gestionarea cauzei penale pe Sacalî N.) urmează a fi menținută fără stabilirea pedepsei în legătură cu expirarea termenului de prescripție;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procurorul Iu. Mihailova, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- concluzia instanței referitor la cheltuielile judiciare este neîntemeiată, or, conform art.149 alin.(2) CPP, plata expertizelor judiciare efectuate din contul părților, la finisarea procesului penal, se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către inculpați a infracțiunilor;

- instanța de apel nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuielile judiciare, deoarece în dispozitivul deciziei contestate lipsește soluția legală așa cum prevede art.385 alin.(1) pct.14) și art.397 pct.5) Cod de procedură penală în coroborare cu art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, conform căruia - cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt trecute în contul statului.

11. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente:

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația condamnaților.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, procurorul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (pct.10. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.9. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului pe fiecare capăt de învinuire incriminat.

În continuare analizând textul recursului declarat, Colegiul lărgit reține că din conținutul acestuia rezultă că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel exprimându-și dezacordul cu soluția acesteia vis-a-vis de trei capete de învinuire și anume: **1)** art.328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor de serviciu prin intervenirea în mersul urmăririi penale pe cauza penală nr.2012460190); **2)** art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării actelor publice la gestionarea cauzei penale N. Sacalî); **3)** art.324 alin.(1) Cod penal (pe faptul coruperii pasive) și totodată, recurentul nu este de acord cu soluția instanței de apel în partea respingerii cerinței cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare.

Prin urmare pentru a analiza fiecare argument invocat de recurent și a motiva cât mai explicit soluția instanței de recurs, Colegiul lărgit va purcede la o analiză a amplă a materialelor cauzei în raport cu motivele invocate de autor pe fiecare capăt de învinuire, vis a vis de care recurentul și-a exprimat dezacordul.

Referitor la capătul de învinuire prevăzut de art.328 alin.(1) Cod penal (depășirea atribuțiilor de serviciu prin intervenirea în mersul urmăririi penale pe cauza penală nr.2012460190).

Analizând decizia instanței de apel Colegiul lărgit consideră justă și întemeiată concluzia prin care instanța a dispus încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire în temeiul art.391 pct.6) Cod de procedură penală.

Subsecvent, instanța relevă că prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal.

În susținerea soluției respective, Curtea Constituțională a statuat că, garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.

Curtea Constituțională a mai reținut că, art.328 Cod penal sancționează fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor deserviciu. Prin alin.(1) al acestui articol, legiuitorul a incriminat această faptă ca fiind: „Săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.”

Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: „cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”. La fel, Curtea a mai indicat că Comisia de la Veneția a recomandat ca prevederile penale naționale cu privire la „abuzul în serviciu”, „abuz de putere” și expresii similare, să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență, astfel încât să poată fi invocate numai în cazuri în care fapta este de natură gravă, cum ar fi, spre exemplu, infracțiuni grave împotriva proceselor democratice naționale, încălcarea drepturilor fundamentale, subminarea imparțialității administrației publice etc.

Cu privire la claritatea prevederilor „intereselor publice” și „drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice”, examinând prevederile art.328 alin.(1) Cod penal, Curtea a constatat că, una din urmările prejudiciabile ale infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu o constituie cauzarea unor daune considerabile „intereselor publice”. Lipsa unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrarului, existând riscul ca acțiunile persoanei publice care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, indiferent de gravitatea faptei săvârșite, să cadă sub incidența normei penale.

În acest context Colegiul penal lărgit consideră oportun a menționa prevederile art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și ***numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.***

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal lărgit reține că învinuirea înaintată lui D. Fachirov (f.d.238-247 vol. II) în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile ***daunele considerabile cauzate intereselor publice***, și prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, rezultă că, în acțiunile inculpatului lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice.

Argumentul recurentului prin care se invocă, precum că instanța de apel pe acest episod nu a luat în considerație și a lăsat fără apreciere faptul că în speță au fost cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate, succesorului victimei minore A. Petrova, a.n.1994, decedate în urma accidentului rutier, Colegiul le va respinge ca neîntemeiate, or, potrivit **dispozitivului** rechizitoriului (f.d.238-247 vol. II) lui D. Fachirov i s-a incriminat depășirea atribuțiilor de serviciu după indicii calificativi „excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea acțiuni care depășesc în mod vădit drepturile și atribuțiile acordate prin lege, **ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice**”, or interesele succesorului părții vătămate sunt arătate doar în descriere și doar în contextul că A. Petrova figurează în calitate de parte vătămată în dosarul penal nr.2012460460190, pe art.264 alin.(4) Cod penal.

Referitor la capătul de învinuire prevăzut de art.332 alin.(1) Cod penal (pe faptul falsificării actelor publice la gestionarea cauzei penale în privința lui N. Sacali).

Conform art.52 Cod penal se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Potrivit prevederilor art.113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Alin.(1) al art.116 Cod penal stipulează, că norma generală se consideră norma penală care prevede două sau mai multe fapte prejudiciabile, iar norma specială este norma penală care prevede numai cazurile particulare ale acestor fapte. Alin.(2) al aceluiași articol prevede că în cazul concurenței dintre norma generală și cea specială se aplică norma specială.

Articolul 332 alin.(1) Cod penal, pentru care a fost pus sub învinuire D. Fachirov, prevede răspunderea penală pentru falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale (incriminându-i-se falsificarea proceselor - verbale de audiere ale martorilor V.Velcev, V. Slanina și Iu.Cara, datate cu 26.04.2013, pe cauza penală nr.2012460092).

Totodată D. Fachirov a fost învinuit prin rechizitoriu și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(2) Cod penal, (care în cazul dat este o normă specială) și prevede răspunderea penală pentru „Falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală” fiindu-i incriminat falsificarea aceluiași procese verbale de audiere ale martorilor V. Velcev, V. Slanina și Iu.Cara pe cauza penală nr.2012460092.

Potrivit circumstanțelor cauzei, stabilite de instanța de apel, „D. Fachirov fiind persoană care efectuează urmărirea penală pe cauza penală nr.2012460092 a falsificat probele în procesul penal și anume: procesele-verbale de audiere ale martorilor V. Velcev, V. Slanina și Iu.Cara, datate cu 26.04.2013,”

Aceste circumstanțe de fapt sunt stabilite și argumentate prin probe analizate în cuprinsul deciziei instanței de apel.

La acest capitol Colegiul lărgit ține să menționeze că instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 115-116 Cod penal, care reglementează procedura de calificare a infracțiunilor în cazul concurenței dintre o normă generală și una specială, just a concluzionat că în speță acțiunile inculpatului D. Fachirov urmează a fi încadrate doar în baza art.310 alin.(2) Cod penal, care este o normă specială.

Astfel, instanța de recurs consideră că solicitarea acuzatorului de stat privind menținerea sentinței Judecătorei Taraclia din 18.03.2016 prin care acțiunile lui D. Fachirov au fost încadrate atât în baza art.310 alin.(2) (normă specială) cât și în baza art.332 alin.(1) Cod penal (normă generală) este inadmisibilă, or, procedând în asemenea mod instanța de fond a admis o dublă incriminare pentru una și aceeași faptă, în speță nefiind prezent un cumul ideal de infracțiuni.

Prin urmare Colegiul penal conchide că, fapta comisă de către D. Fachirov constituie doar o infracțiune prevăzută de art.310 alin. (2) Cod Penal și anume - falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, nefiind posibilă

calificarea juridică a acțiunilor inculpatului pentru aceeași faptă și pe art.332 alin.(1) Cod penal.

Referitor la capătul de învinuire prevăzut de art.324 alin.(1) Cod penal (pe faptul coruperii pasive) Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de apel, judecând apelul acuzatorului de stat pe acest epizod, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a audiat suplimentar inculpatul, martorul I. Ianoglo, a verificat și cercetat actele cauzei, declarațiile martorilor N. Sacalî, V. Slanina, Gh. Nedov, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului D. Fachirov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, nu este dovedită, menținând sentința de achitare pe acest capăt de învinuire.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal. Colegiul menționează că instanța a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, a argumentat detaliat, de ce a respins probele ce au fost aduse în confirmarea învinuirii inculpatului. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel, care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs și numai în acest aspect este competentă a se pronunța.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată ca întemeiate concluziile instanței de fond și de apel referitor la achitarea inculpatului, concluzii care, cum s-a menționat mai sus, detaliat sunt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă motivele invocate de procuror în cererea de recurs ordinar repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

Astfel, Colegiul conchide că instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărâre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și au adoptat soluții întemeiate, or, dubiul judiciar în privința lui D. Fachirov pe acest capăt de învinuire n-a fost răsturnat prin probe concludente, pertinente, veridice, utile și suficiente procesului de stabilire a adevărului.

Referitor la dezacordul acuzatorului de stat cu soluția instanței de apel în partea respingerii cerinței cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, instanța de recurs reține că instanța de apel a motivat cerințele acuzatorului de stat ce țin de cheltuielile judiciare, fiind expusă desfășurat soluția în decizie (f.d.162 vol.VI).

Astfel, autorul invocând prevederile art.art.149 alin.(2), 227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită menținerea sentinței Judecătorei Taracalia din 18.03.2016 prin care s-a dispus încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei grafoscopice, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, totodată fiind relevante și alin.(2) ale normei date (în vigoare la acel moment), care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor nominalizate, se indică faptul că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum indică procurorul.

Totodată, instanța reține că, prin Legea nr.316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o aplicabilitate în speța dată, deoarece expertiza la caz, a fost efectuată până la modificările din norma sus indicată.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă totală de 1 170 lei pentru efectuarea expertizei grafoscopice nr.1012 din 12.06.2013, în prezenta cauză (f.d.134-142 vol.II), sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că argumentele recurentului menționate în recurs, referitor la chestiunea privind încasarea cheltuielilor judiciare, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

La cele relatate supra, Colegiul penal lărgit concluzionează că temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către recurent, nu se atestă în speța dată, iar starea de fapt și cea de drept reținută de instanța de apel, concordă cu circumstanțele cauzei și probele verificate în cuprinsul deciziei contestate, din care motive, se impune soluția respingerii recursului acuzatorului de stat D. Calendari, ca fiind inadmisibil.

12. În conformitate cu prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului

penal al Curții de Apel Cahul din 21 iunie 2018 în cauza penală în privința lui *Fachirov Dmitrii* cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 mai 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico